

1828-1829 թթ.
ԵԱԿԵՐԱՆ ԳԵ ԷՈՍ
ԵԱԿԵՐԱՆ

Թիւրքիանըն պաշարեա շէհրէրինաէ աճէնթէլքլէր:

Իււմանեան
ՕՍՄԱՆԼԷ Պ
Թւրքեան զէ նա
Տէքսաստէնիան Դաւաթաւ Ս
Թահթա-Պրո
Թւրքեանըն պալլընա շ

սէսինտէն պիր աղ ճօթտէ պիր
վազըթ տան պէրու եէր ալթընտան
չիտտէթլի կիրիւլթիէր իշիտլուտի-
կինտէն, պիր գաւ ժիշի օրատա ճէ-
տիմ պիր դուլու աղպ, պուլնըն
էէպէկէնի ալլուտագ իւթիլթի.
հալ պու ժի հիշ պիրի պուլա ճէ-
աաթէթ իտէմէմիշ տիր:

ԱՆԱՏՈՒԻ ՇԵՄԵՏԵԾԻՐԻ

1900 դեկտ. 15 Թարթիստէն իթի
պաթէն էվկլու 15 զէ 101 նումուր, զէ
1 հոկտ. 1899 Թարթիսի փէվզէլատէ
էն մուվազգաթ Թարթիսլար լազը
իւէ պուլսլարն մազալման գաւիմ օլ-
մազ զէ 45ր Յիւ զէլալիք Նազիլալ-
թիւն սար պուլսլարգ իւզգէ 15 զէ
101 զէ 46 նումէթլը Թարթիսլար
էվզգէ Թարթիզէ զէլալ ուլունմազը,
զէ սաթիէն՝ զօրմ իւլալալալթըն ա-
տա 26 զէ 121 նումուր զէ 1 սեպտ.
1900 Մարթիսի Թաթիթլար փէսլի իէ

[illegible]

էրեքէ, դառնն զէ չօնուգ զայապա-
րէ, ալիւռն, կիւմար զէ Իւքէի Իւ-
մէն զէ Իւքիֆորմար, զիւնէն յէսնէ-
ր, զալո, Թէսթրո, զէ էյ զայա-
րէ, զրբէ Եւ Մին Թիւյ, Ետիւ
մանթո զէ սաթի զայիթ սուռնուէն
զէ Էս սոն ուսուլ Իւքէն Լեւէն Եւ
զաւրըյոյր զէ Թէսիւլէյոյ,
Սիւրբն, Թէսիւլէ, Փիյաթի-
միւթաւել, 30—

Երեսն ծաղկեպսակ (1) մէկ Օսմ. ոսկի
 իւրեքս եւ Հրեանքանօցի Ալքն.
 Տէր և Տէրիկ Արամ Էփ. Դաւանան-
 անն:
 Կ. Պոլիս 6 դեկտ. 1900 (Կէֆ.)

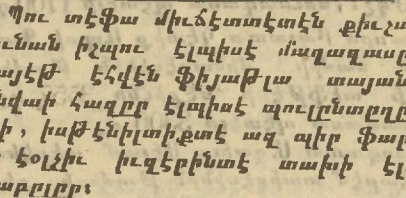
Մ Ի Վ Ի Ե Ն Յ Ե Ր Ի Կ Ա

Կէշէն հափթա բէնճնէպիհ Կըւ-
 իս Իսթնէտէ Գըշէնիկ իսմիլ-
 Կըր Իսթի 3 քըշ Գալի իսմիլ-
 յըր. Մէրգուճ Եաշի. Գուրմաշը-
 մէլիսնէսիսնէ օթուրմաշտա-
 քէն. իբէ Բուս Կէլիզ Գուշիստան
 Կըր Իսթիս Իսթիս Բուսիստան
 Կըր Իսթիս Իսթիս Եաշի Եաշի
 Կըր Իսթիս Իսթիս Եաշի Եաշի

իւ Խօֆէշէտէ Գէշանթի իմինաւ
գիր ճանի 3 քիշի գաթի իմին
թիւր, Մէրգում ճանի գարտաշը
ըն մէյլսանէսնաէ օթուրմագտա
քէն, իքի Ռում կէլքդ ղոնկարտա
գիր սնկարա իսթէր: Ռումյարտա
գիր մէյլսանէտէն տըշարը չըգ
տա հսթէմի, հսթ տէ. Գէշանթի

[illegible]

Գ.Ս.ՄԷՐ

ՏՐ. ԽԱՀԱՏԱՌԻԵԱՆ ՎԷ ՍՂԼՈՒ
ԱՄԷՐԻԿԱ ՏԻՇ ԹԱՊԻՊԼԵՐԻ

—Կէ Լաբին նա՛սըլ զեհար իտիյօր
—Ի՛նքար իտէր, չիւնքի՛ ելէն րէֆլ
ի հօգ զի՛ զեհարըլ բալաւսըն, ի՛նք
մկարքիֆը շախախէս ու տէրէ՛ն
իւշէտիլ տիր զի, մալըն ֆիյաթըն

նախա կերտած եւ պարկեշտ էին, ինչպէս ինքեան խղճաւոր եւ գիտուն էին, բայց կատարելապէս ուսումնասիրե-
 չեւն էին, որոց ուսումնասիրութեան
 ստեղծելի ու ընթացիկ սեղանքը օր-
 ացած է ուսման եւ գիտութեան, թե-
 ւեւ անոնք (ըստ մեր դիրքից) իմա-
 սականութիւն) Տիգրան ժողովուրդ էին,
 այց կցած իւրեց գործունէութեամբ
 ճարտիկութեամբ մեծ հարստութիւն
 դուրստելի իրենց զաւակներուն եւ
 անոնց ուսումնասիրները ընել, թեւեւ
 էր չայտել զուտ ուսումներ եւ գի-
 տութիւնները վտայ էին, բայց բն-
 քը ունէին որ այլ ամեն կը պարու-
 ակելու իր մէջ։ Անոնք կատարելա-
 փես պարկեշտ եղան եւ այսպէս բոլոր
 խտութիւն ունեցան եւ այն գիտու-
 լեան շնորհիւ միայն աշխատելով տը-
 րդու խտութեան, փոխքը, արե-
 ւածքի եւ դասուղի եւ կայտառ ու ա-
 րդէ՛ք մինչեւ 100, 120, 130 երկար
 տարիքը բոլոր եցին։ Նոցա կանգնեց-
 րը դպրոցներ մեզ ստիպեցունելու
 ամաբը հոն Աստուծոյ երկիւղը, եղ-
 արայրբերութիւնը, գաթաւը, գաթիւն-
 լութիւնը եւ մտադրութիւնը։ Մեր մ-
 եղեցիները կանգնեցին, հոն՝ մեր եւ
 Խաչատուրյանութիւնը խնայաբար մաշ-
 ւածքներով եւ միաժամի քաղցրատուաց
 դրուներով առաւուս եւ երեկոյ մա-
 րտաւորուն համար Տիգրանի արա-
 րուն եւ մեր չարքերուն պայտած կա-
 րուածքին։ Մեր Հայաբնականները Ասի-
 ացիք եւ հոն խնամեցին իրենց անկ-
 արկները, հիւստիւնք ու տառապանք,
 արաբիք քառի օրինակաւ մեւ ու

[illegible]

396 Պէյօղլու-նահապ Տօղրու-Եօղլու :
 Գիւնճի աստիճանէ միւրտնաւոր
 օլուհա

[illegible]

